

Strona znajduje się w archiwum.



MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ DZIECKA ZAGINIONEGO

25 maja każdego roku na całym świecie obchodzony jest Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego, którego symbolem jest kwiat niezapominajki. W tym dniu w szczególności pamiętajmy o zaginionych dzieciach, szczególnie tych które nigdy nie powróciły do swych domów, na których wciąż czekają ich bliscy. Przypomnijmy i nagłaśnijmy zasady bezpieczeństwa, których przestrzeganie uchroni nasze pociechy przed tak dramatycznym zdarzeniem jakim jest zaginięcie dziecka.

Historia

Dokładnie 37 lat temu, 25 maja 1979 roku na Dolnym Manhattanie w dzielnicy SoHo w Nowym Yorku zaginał 6-letni Etan Kalil Patz. Chłopiec tego dnia po raz pierwszy miał sam dotrzeć do szkoły. Nie pojawił się w niej już nigdy. Nie dotarł nawet na przystanek, znajdujący się w pobliżu jego mieszkania, z którego odchodził szkolny autobus. Wydawało się, że dosłownie zapadł się pod ziemię. Poszukiwania chłopca poruszyły całą społeczność Stanów Zjednoczonych. Wizerunek Ethana był m. in. publikowany w całym Stanach na kartonach z mlekiem. Działania poszukiwawcze za zaginionym chłopcem były prowadzone na skalę międzynarodową. Ostatecznie w 2001 r. chłopiec został uznany oficjalnie za zmarłego. W 1983 roku ówczesny Prezydent Stanów Zjednoczonych Ronald Reagan ustanowił dzień zaginięcia chłopca, tj. 25 maja Międzynarodowym Dniem Dziecka Zaginionego. Dlatego też każdego roku, tego właśnie dnia, celem zwrócenia uwagi na zjawisko zaginięć dzieci, wszystkie kraje na świecie, w tym również Polska, podejmują działania na rzecz upamiętnienia powyższego zdarzenia.



25 maja to doskonały pretekst do podjęcia dyskusji o problemie zaginięć dzieci i młodzieży w Polsce. To również doskonała okazja do przypomnienia podstawowych zasad, które mogą ustrzec nas i nasze pociechy przed ogromnym dramatem, jakim jest zaginięcie dziecka a także uświadomienia sobie najważniejszych kroków, warunkujących szybkie i skuteczne odnalezienie dziecka, w sytuacji gdy do takiego zdarzenia już dojdzie.

Statystyki

Według policyjnych statystyk każdego roku ginie ok. 7-8 tys. osób małoletnich. Dlaczego tak się dzieje? Jaka jest przyczyna tych zaginięć? Czy możemy temu przeciwdziałać? Analiza danych gromadzonych przez Policję częściowo pozwala odpowiedzieć na te pytania i zobrazować skalę zjawiska.

Największa grupa zaginionych małoletnich to młodzież w wieku między 14 a 17 rokiem życia. Rocznie jest to ponad 6 tys. osób czyli ok. 90 % wszystkich zaginięć w kategorii do 18 roku życia. W świetle tych danych można powiedzieć, że zaginięcia

dzieci do 6 roku życia to „zaledwie” ok. 500 rocznie, zaś w wieku 7 – 13 lat sporadycznie przekraczają liczbę 1 tysiąca. Należy jednak podkreślić, że większość zaginięć kończy się odnalezieniem osoby małoletniej w przeciągu kilku czy kilkunastu godzin.

Przyczyny zaginięć dzieci

Jak wynika z przytoczonych statystyk, zaginięcia małoletnich dotyczą głównie młodzieży w wieku około-gimnazjalnym. Każdego roku w przybliżeniu w 60% sytuacji przyczyną ich zaginięcia są ucieczki – czy to z domu, czy z różnego rodzaju placówek wychowawczych. W pozostałych powodem są nieporozumienia rodzinne oraz porwania rodzicielskie, w części brak jest jednoznacznie ustalonej przyczyny.

W przypadku ucieczek nastolatków ich wspólnym mianownikiem jest brak zrozumienia ze strony dorosłych dla problemów młodych ludzi borykających się w okresie dojrzewania ze skrajnymi emocjami, przeżywających burzę hormonów. Często głównym „winowajcą” jest zwyczajnie brak czasu dla dziecka i ignorowanie, bądź niezauważanie jego potrzeb emocjonalnych a także koncentracja na własnych problemach i konflikty między rodzicami. Wszystko to prowadzi do poczucia samotności i bezradności młodego człowieka wobec sytuacji w jakiej się znajduje. Szukając zrozumienia, akceptacji, poczucia bezpieczeństwa, podejmuje decyzję o ucieczce w rzeczywistość pełną zagrożeń, często wikła się w konflikt z prawem i ta historia kładzie się cieniem na jego dorosłym życiu.

Małych dzieci zwyczajnie pilnujemy. Nie spuszczamy ich z oczu. Kontrolujemy ich pierwsze kroki w samodzielność. Pamiętajmy o tym, że to my – dorośli, mamy obowiązek zadbać o ich bezpieczeństwo. Pozwólmy im na odkrywanie świata i jego tajemnic, ale zawsze pod naszym czujnym nadzorem. Nauczmy nasze maluchy własnego imienia i nazwiska, troszkę starsze dzieci – również adresu zamieszkania i uczulmy je, komu i w jakich okolicznościach może te dane przekazywać. Powiedzmy dziecku, jak powinno się zachować, w kontakcie z obcą osobą i zachęmy do tego, aby głośno krzyczało, gdy znajdzie się w sytuacji zagrożenia.

Starszym dzieciom okażmy naszą uwagę i zrozumienie. Słuchajmy uważnie tego co nasze dziecko ma nam do powiedzenia, z czym chce się z nami podzielić. Zachęmy je do rozmowy, dajmy odczuć, że je kochamy i że jego potrzeby i problemy są dla nas ważne. Nie dopuśćmy do tego aby brak zainteresowania z naszej strony i ignorowanie potrzeb młodego człowieka, skutkowało szukaniem przez niego wsparcia i pomocy u kogoś innego. Taka „pomoc”, może okazać się nie tylko dla naszego dziecka ale także i dla nas brzemienna w skutkach.

Ćwiczenia poligonowe

Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych Komendy Głównej Policji w ramach obchodów Międzynarodowego Dnia Dziecka Zaginionego, przygotowało szereg okolicznościowych przedsięwzięć, których celem jest zwrócenie uwagi na problematykę zaginięć dzieci.

Jedną z takich inicjatyw były przeprowadzone w dniach 21-22 maja 2015 r. ćwiczenia poligonowe w Starej Dąbrowie, na terenie Kampinoskiego Parku Narodowego. Szkolenie to, na bazie wykreowanego zdarzenia losowego, miało sprawdzić umiejętności i poziom współpracy zespołów i grup ratowniczych złożonych z przedstawicieli różnych podmiotów, zaangażowanych na co dzień w poszukiwanie osób zaginionych.

Do współpracy w organizacji ćwiczeń zaproszono Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Warszawskiego, Jednostkę Ratownictwa Specjalistycznego s12, Grupę Ratownictwa PCK Warszawa oraz Ochotniczą Straż Pożarną w Jabłonnej. Jako miejsce akcji wybrano teren lasu przyległego bezpośrednio do Ośrodka Szkolenia Wolontariuszy Chorągwi Stołecznej ZHP. Ośrodek stanowił bazę logistyczną dla prowadzonych działań.

Do udziału w ćwiczeniach terenowych zgłosiły się ekipy z całego kraju. Przyjechali ratownicy z Polskiego Czerwonego Krzyża we Wrocławiu i z Trójmiasta, a także ze Stowarzyszenia „Storał” z Rzeszowa. Stawili się licznie strażacy z Ochotniczej Straży Pożarnej w Nowej Wsi, w Nowym Dworze Mazowieckim, Siechnic i Wołczkowa. W symulacji uczestniczyli też policyjni poszukiwacze - przedstawiciele wydziałów kryminalnych jednostek podległych komendzie Stołecznej Policji. Łącznie w przedsięwzięciu wzięły udział 154 osoby. Dodatkowe istotne wzmocnienie stanowiło dziewięć specjalnie przeszkolonych psów - do poszukiwań ludzi żywych w terenie otwartym.

Zgodnie ze scenariuszem, działania rozpoczęły się 21 maja 2016 r. w godzinach rannych. Podstawą symulacji było zgłoszenie zaginięcia dwóch nastolatków przez matkę jednej z nich, które nie powróciły do domu z joggingu po lesie.

Dla odnalezienia Basi i Kasi uruchomiono wszystkie zgromadzone siły i środki. Spośród najbardziej doświadczonych uczestników ćwiczeń wyłoniono sztab „operacji”. W jego skład weszli przedstawiciele grup ratowniczych, Polskiego Czerwonego Krzyża, koordynator ds. poszukiwań KSP oraz trójka energicznych studentów INP UW. Na czele sztabu stanęła Agnieszka Hadrzyńska – ratowniczką Grupy Poszukiwawczo – Ratowniczej Ochotniczej Straży Pożarnej w Siechnicach (woj. dolnośląskie). Nad pracą sztabu czuwało kilku policjantów Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych KGP.

Na podstawie zebranych informacji na temat zaginięcia dziewczynek, ustalenia prawdopodobnych miejsc, gdzie mogły się udać, gdzie były ostatni raz widziane – planiści sztabu wytypowali teren do przeszukania a następnie podzielili go na sektory. O godz. 12:00 odbyła się ogólna odprawa dla wszystkich uczestników poszukiwań, na której przedstawiono szczegóły dotyczące okoliczności zaginięcia dziewczynek oraz ich rysopisy, omówiono także zakres planowanych działań, metody pracy oraz zasady bezpieczeństwa.

Następnie członkowie sztabu podzielili wszystkich uczestników ćwiczeń na 4-5 osobowe grupy, których zadaniem było szczegółowe przeszukanie wyznaczonych sektorów. Grupy były przemieszane tj. składały się z policjantów, studentów, ratowników i strażaków. Siły były wyrównane. Każda grupa otrzymała dokładny instruktaż co do sposobu prowadzenia czynności poszukiwawczych, została wyposażona w urządzenie GPS oraz w radiostację. Z uwagi na tak dużą liczbę osób poszukujących zaginionych dziewczynek, już samo wysyłanie w teren grup w wyznaczone sektory było potężnym wyzwaniem logistycznym, z którym zresztą sztab poradził sobie doskonale.

Pracowano systemem tzw. szybkich trójek, z wykorzystaniem urządzeń GPS obsługiwanych przez wyznaczonych nawigatorów. Teren penetrowało 31 drużyn „ludzkich” oraz 9 drużyn „psich”. Zespoły pracujące z psami miały wyznaczone sektory większe i trudniejsze terenowo.

W wyniku prowadzonych działań terenowych, około godziny 15:15 jeden z zespołów odnalazł pierwszą z zaginionych dziewczynek - Basię. Z uwagi na uraz nogi czternastolatka wymagała pomocy medycznej. Została opatrzona i ewakuowana z miejsca odnalezienia przez ratowników Grupy Ratownictwa PCK z Wrocławia. Druga nastolatka została odnaleziona przez inny zespół poszukiwawczy – około godziny 16:50. Dziewczynka mogła poruszać się samodzielnie, była w dobrym stanie fizycznym. Została przetransportowana do bazy. Obie gimnazjalistki oddano pod opiekę uszczęśliwionej rodziny.

Działania terenoweienne zakończono o godzinie 17:30. Łącznie przeszukano 450 ha terenu leśnego. Nie odnotowano żadnych strat w ludziach, żadnych zranień i urazów. Podczas odprawy podsumowującej działaniaienne z uśmiechem mówiono o zmęczonych nogach, spoconej odzieży i przebytych kilometrach. Wszyscy cieszyli się z odnalezienia dziewcząt. Sztab i obserwatorzy podsumowali symulację. Chwalili uczestników za dyscyplinę i za zaangażowanie.

Tego samego dnia w godzinach wieczornych, po przerwie wykorzystanej na regenerację sił, ale też na udział wszystkich zainteresowanych w zajęciach dydaktycznych z zakresu wykorzystania psów ratowniczych, rozpoczął się kolejny etap symulowanych działań poszukiwawczych. Tym razem w każdym z zaplanowanych do poszukiwań nocnych sektorze, byli poukrywani „pozoranci”. Zadaniem każdego zespołu poszukiwawczego było odnalezienie swoich „pozorantów” (ich role odegrali studenci, których nie przeraziły nocne warunki w Kampinosie). Z uwagi na wyjazd niektórych uczestników ćwiczeń, w nocnych działaniach udział wzięło mniej „poszukiwaczy” tj. 8 zespołów wspartych pracą psów oraz 3 zespoły tzw. „szybkich trójek”. Wszystkie zespoły odniosły spektakularny sukces i odnalazły swoich studentów. Nocne „podchody” zakończyły się o godzinie 2:30. Tym razem przeszukano łącznie 110 ha leśnych chaszcz.

Odprawa podsumowująca całość działań terenowych, zarówno tych dziennych, jak i nocnych, odbyła się w niedzielę 22 maja br., o godz. 11:00. Organizatorzy działań terenowych serdecznie podziękowali wszystkim uczestnikom przedsięwzięcia. Każdy otrzymał imienny, pamiątkowy certyfikat.

Organizacja manewrów terenowych z okazji Dnia Dziecka Zaginionego stała się swoistą coroczną tradycją dla Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych KGP. Z roku na rok ćwiczenia te stają się coraz bardziej profesjonalne, cieszą się dużym zainteresowaniem i sympatią pozapolicyjnych podmiotów zajmujących się problematyką osób zaginionych. Powstałe na ich bazie artykuły, zdjęcia i filmy będą stanowiły doskonały materiał szkoleniowy wykorzystywany do doskonalenia umiejętności

poszukiwawczych zarówno policjantów, jak i pozostałych zaangażowanych służb i instytucji. Pozwolą również na zwrócenie uwagi szerszego grona ludzi na zjawisko zaginięć osób.

Spotkania z dziećmi i młodzieżą

Mając świadomość tego, jak istotną rolę w profilaktyce zaginięć odgrywa wczesna edukacja dzieci i młodzieży, a także w ramach upamiętnienia Dnia Dziecka Zaginionego, policjanci CPOZ KGP w ostatnich dniach odwiedzili również uczniów Szkoły Podstawowej Nr 85 w Warszawie oraz przedszkolaków z warszawskiego Przedszkola Nr 108. W trakcie warsztatów przeprowadzonych w szkole poruszone zostały m. in. zagadnienia dotyczące zachowań w sytuacji niebezpiecznej, profilaktyki ucieczek i zagrożeń z tym związanych a także specyfiki pracy policjantów zajmujących się problematyką zaginięć osób, w tym nastolatków. W ramach aktywnej dyskusji z uczniami omówione zostały również sposoby radzenia sobie z problemami mogącymi prowadzić do myśli o ucieczce, otrzymali oni również informacje jak i gdzie należy w takiej sytuacji szukać pomocy. Ciekawym doświadczeniem dla dzieci, mającym na celu uświadomienie im, jak trudne jest szczegółowe podanie rysopisu osoby widzianej nawet przez kilka-kilkanaście minut, było przygotowane dla nich zadanie – jeden z policjantów prowadzących zajęcia wyszedł w trakcie prelekcji i pojawił się dopiero pod koniec zajęć. W międzyczasie uczniowie próbowali opisać jego wygląd, na specjalnie przygotowanym w tym celu formularzu. Jak później sami przyznali, zadanie to stanowiło dla nich nie lada wyzwanie.

Przedszkolaki natomiast dowiedziały się jakich zasad należy przestrzegać, aby się nie zgubić a także co zrobić jeśli już do takiej sytuacji dojdzie. Staraliśmy się je również nauczyć, jak mają się zachowywać w sytuacji niebezpiecznej i jak tego typu zdarzeń unikać. Maluszki, które do realizowanych zajęć podeszły z dużą otwartością i entuzjazmem, w ramach ćwiczeń otrzymały również zadanie – musiały przejść przez specjalny labirynt i doprowadzić zaginionego pieska do budy. Każdy przedszkolak na zakończenie zajęć otrzymał pamiątkowe drobiazgi i dyplom.

Zarówno uczniowie jak i grupa przedszkolna mieli także okazję obejrzeć specjalny pojazd - Mobilne Centrum Wsparcia Poszukiwań KGP, wyposażony w specjalistyczny sprzęt do poszukiwań osób zaginionych i usłyszeć w jaki sposób Policja poszukuje zaginione osoby, w szczególności dzieci. Zdecydowanie ten element zajęć cieszył się największym zainteresowaniem obydwu grup.

Pamiętając w tym szczególnym dniu o wszystkich zaginionych dzieciach, które do dziś nie powróciły do swoich domów, zróbmy wszystko aby zapobiec sytuacji, w której to nasze dziecko zaginie.

Wszystkich zainteresowanych poszerzeniem wiedzy dotyczącej poruszonej problematyki, a także edukacją w zakresie profilaktyki zaginięć osób zachęcamy do odwiedzenia strony childalert.pl oraz do zapoznania się z archiwalnymi artykułami ze strony policja.pl: „[Zaginięcia osób w Polsce. Fakty i mity](#)” oraz „[Wakacje nie zwalniają rodziców z odpowiedzialności](#)”.

(CPOZ KGP / mw)

- [KWP Łódź: Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego ►](#)
- [KWP Katowice: Zachęcamy media do włączenia się w system "Child Alert" ►](#)
- [KWP Gorzów Wlkp.: Lubuska Policja włączyła się w obchody Międzynarodowego Dnia Dziecka Zaginionego ►](#)
- [KMP Katowice: "Nie zgub mnie" - drugi happening profilaktyczno - edukacyjny za nami ►](#)

Spotkania z dziećmi i młodzieżą







„Dziękuję” z Proszynki 139 „Tęcza” Proszynka
zobowiązanie do pomocy i pomocy
Dziękuję Proszynka 139 „Tęcza” Proszynka
za bardzo przyjemną i pomocną pomoc
proszynka 139 „Tęcza” Proszynka i osób do pomocy.

Ćwiczenia poligonowe







Międzynarodowy Dzień Dziecka Zaginionego
[Zainstaluj wtyczkę Flash](#), aby zobaczyć odtwarzacz.

Video: Marek Szałajski Gabinet KGP

[pobierz film](#) - 29.74 MB

Co robić kiedy zaginie moje dziecko

[Zainstaluj wtyczkę Flash](#), aby zobaczyć odtwarzacz.

[pobierz film](#) - 2.64 MB

Ocena: 5/5 (2)

[Tweetnij](#)

[zaginięcia dzieci](#) [zaginięcia i poszukiwania](#) [współpraca Policji z innymi podmiotami](#) [profilaktyka](#)